

Moció per la llibertat dels presos i preses polítiques catalanes

El passat dilluns 16 d'octubre la justícia espanyola va decretar presó provisional per els presidents d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, i de l'Assemblea Nacional Catalana, Jordi Sánchez.

El 27 d'octubre el Senat, fruit de l'acord entre PP, PsoE i Ciudadanos per a la suspensió de l'autonomia de Catalunya, aprovava aplicar l'article 155 de la Constitució Espanyola, liquidant, de facto, l'autonomia catalana. L'aplicació del 155 és un atac més als drets dels catalans i les catalanes que se suma a les que ens hem vist sotmeses els darrers temps, com la censura, la violació del secret postal, les detencions de càrrecs públics, querelles i processos judicials contra govern, mesa del parlament i més de 700 alcaldesses i alcaldes, la brutal violència policial exercida l'1 d'octubre, el gran desplegament de forces policials que encara es manté a Catalunya i la intervenció i congelació dels comptes de la Generalitat de Catalunya.

Seguint amb l'ofensiva de l'Estat contra Catalunya, el passat 30 d'octubre, el fiscal general de l'Estat va presentar davant l'Audiència Nacional i el Tribunal Suprem querelles per sedició, rebel·lió i malversació de fons públics contra el Govern de la Generalitat de Catalunya i contra la Mesa del Parlament de Catalunya, per haver dut a terme l'aplicació dels resultats de l'1-O.

El passat 2 de novembre, el Tribunal Suprem va decidir aplaçar les declaracions dels i les membres de la mesa, entenent que es vulnerava el dret de defensa en citar-los amb només un dia d'antelació, sotmetent a vigilància policial la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, i la major part dels membres de la mesa fins a la seva declaració prevista per al proper 9 de novembre.

El mateix dia l'Audiència Nacional decretava presó provisional sense fiança per al vicepresident Oriol Junqueras, i els consellers Jordi Turull (Presidència), Josep Rull (Territori), Meritxell Borràs (Governació), Raül Romeva (Afers Internacionals), Carles Mundó (Justícia), Dolors Bassa (Trellall) i Joaquim Forn (Interior) .

En tots aquests empresonaments s'ha vulnerat la consideració bàsica del dret penal garantista d'evitar l'ingrés a presó fins que hi ha una condemna ferma, entenent que la presó és sempre el darrer recurs a aplicar. Es vulnera també el principi de respecte de la vida privada i familiar recollit en l'art. 8 de la Convenció Europea de Drets Humans sobre el dret al respecte de la vida privada i familiar, en mantenir els presos i les preses polítiques catalanes en presons allunyades del seu entorn social i familiar. D'altra banda també s'ha violat, en els trasllats des de l'Audiència Nacional fins a les presons de destí, el dret de les persones empresonades a no ser sotmeses a penes o tractes degradants incomplint amb la regla 45 de les Regles Mínimes per al tractament dels reclusos (ONU 1973), que expressament prohibeix «el trasllat dels detinguts, presos i penats en males condicions de ventilació o de llum, o per qualsevol mitjà que suposi un sofriment físic».

En el mateix procés, els membres del Govern a l'exili, pels que l'Audiència Nacional, havia reclamat una ordre de detenció internacional i l'extradició, el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, i els consellers que l'acompanyen a Brusel·les Meritxell Serret (Agricultura), Toni Comín (Salut), Clara Ponsatí (Ensenyament) i Lluís Puig (Cultura), no hauran d'ingressar a presó i podran continuar a Bèlgica en llibertat. Així ho ha decidit el jutge que els ha interrogat. El magistrat els ha imposat com a única mesura cautelar que no surtin de Bèlgica, que resideixen en un lloc conegut i que es presentin als jutjats cada vegada que se'ls requereixi.

Les resultes d'aquests processos són una prova inequívoca de l'ús arbitrari de la justícia espanyola amb finalitats polítiques, com ja s'havia vist en els casos dels presidents de l'ANC i Òmnium Cultural, Jordi Sànchez i Jordi Cuixart, o contra els condemnats per haver organitzat la consulta del 9N. El tractament penal diferenciat i desproporcionat és un exemple més de com el govern espanyol i els seus aliats fas ús de tots els mecanismes al seu abast en favor d'un objectiu polític, posant en entredit la separació de poders i amb aquesta l'existència d'un veritable estat de dret.

Empresonar persones per manifestar-se pacíficament, expressar idees i donar veu al poble, suposa vulnerar els principis i valors més bàsics de qualsevol democràcia. L'existència de presos polítics atempta contra els drets recollits a la Declaració Universal dels Drets Humans proclamada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 10 de desembre del 1948, i també contra el Conveni Europeu per la Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals adoptada pel Consell d'Europa l'any 1950 i ratificada per l'Estat Espanyol.

El compromís de Santa Eulàlia de Ronçana amb la llibertat, la pau, el diàleg i Catalunya és ferm i innegociable.

Per tots els motius exposats es proposa al Ple l'adopció dels següents acords

1. Rebutjar l'escalada repressiva dels darrers mesos i exigir l'excarceració immediata de tots els presos i preses polítiques que ho són malgrat haver actuat sempre pacíficament i democràtica, d'acord amb el mandat sorgit de les urnes.
2. Exigir a l'estat espanyol el màxim respecte pels drets i llibertats de les persones, recollits i protegits pels tractats internacionals.
3. Exigir l'efectiva separació de poders a l'Estat espanyol.
4. Expressar el ple suport al Govern legítim de la Generalitat de Catalunya, escollit democràticament per la ciutadania del país.
5. Expressar el ple suport a la Mesa i al Parlament de Catalunya, que s'han vist desposseïts de les seves competències en aplicació indigna de l'article 155 de la Constitució Espanyola.
6. Exigir la fi de la judicialització de la política catalana i condemnar l'arbitrarietat i l'ús partidista amb què s'estan aplicant les lleis, tot pervertint la separació de poders que qualsevol Estat de Dret ha de garantir.
7. Instar la Unió Europea i la resta d'institucions internacionals a exercir una mediació política que faciliti el diàleg i la cerca d'una solució política.
8. Exigir l'aixecament immediat de l'aplicació de l'article 155 de la CE.
9. Comunicar al Parlament de Catalunya, a l'Oficina del Parlament Europeu a Barcelona, a l'Oficina de l'Alt Comissionat de l'ONU per als Drets Humans (ACNUDH) i al Congrés dels Diputats, l'aprovació de la present moció.